

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernàndez, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: David Egea, Carme Geronès, Mercè
Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Societats fortes

Som a l'any 2011 i l'estat espanyol se suposa que és una democràcia, però aquesta ribera de la Mediterrània continua sense aconseguir que es respectin els drets lingüístics de la població. El català pateix ofensives continuades, cícliques, que prenen formes diferents –segons quina sigui l'estructura política i institucional del territori–, però sempre tenen un objectiu comú: destruir o, si més no, afeblir la normalització del català dins el seu territori.

L'episodi més recent és l'últimàtum que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha enviat a la Generalitat perquè posi fi al sistema d'immersió lingüística, en què el català és l'única llengua vehicular de l'ensenyament públic i concertat. Es tracta d'una ofensiva judicial que té l'origen en la sentència del Tribunal Constitucional que va mutilar el nou Estatut de Catalunya, i, vista la rotunditat de la interlocutòria, obre una mar d'incertesa sobre les possibles conseqüències polítiques que se'n poden derivar.

A les illes Balears l'ofensiva deriva del propi govern, ara a mans del PP. Si no hi ha rectificació, José Ramón Bauzá té la intenció explícita de reformar el sistema d'ensenyament en el mateix sentit que ja s'aplica a Galícia. És a dir, una estructura formalment trilingüe que encobreix un retrocés generalitzat del català com a llengua vehicular. A les Illes, com al Principat, també caldrà veure quina és l'orientació futura de l'acció dels partits polítics i les institucions i, com sempre en aquests casos, quina és la reacció social a uns atacs a la llengua que ja se situen en camp obert. De moment, l'executiu de Bauzá ha pres algunes decisions preocupants en el camp dels mitjans de comunicació i l'arquitectura institucional del govern balear, però també ha rebut formalment l'Obra Cultural Balear i ha evitat de prendre decisions radicals en el camp de l'ensenyament.

Per contra, al País Valencià les notícies són bones. Tot sembla indicar que el nou president de la Generalitat no està disposat a mantenir la guerra frontal contra l'ensenyament en català que havia obert el seu antecessor. Alberto Fabra, a més, ha anunciat que no es faran reformes substancials en l'àmbit de l'ensenyament sense comptar amb un consens mínim amb els partits de l'oposició. En aquest sentit, l'ascens electoral de Compromís, juntament amb la vitalitat de la societat civil, han estat factors de pes que cal tenir en compte.

En tots els casos es tracta d'ofensives polítiques que, per tant, requereixen una resposta en aquest camp, sigui des de les institucions o des del carrer. I, ara per ara, la reacció ha estat cohesionada i contundent. Una dada important, perquè és evident que l'enfrontament continuarà.

Als nostres lectors



Aquesta setmana hem volgut oferir als lectors una portada conceptual, però molt explícita, de Toni Payà, el nostre dissenyador. La mateixa bola llançada contra el conjunt que conformen diverses bitlles. L'instant actual és aquest, ni més ni menys. La qüestió és que allò que ha impulsat la bola negra no sap exactament quin és el pes i la consistència de les bitlles. I nosaltres pensem que no són ni tan lleugeres ni tan fàcils de tombar. Ho expliquem en un ampli dossier elaborat en paral·lel des de les nostres redaccions de València, Palma i Barcelona. I un segon reportatge molt curiós. Violeta Tena ens explica com alguns immigrants desplaçats del sector de la construcció o els serveis han trobat una forma d'obtenir ingressos a través de la recollida de bolets. Comença la temporada.

Salvador Cot